

i § 12 nævnte Spørgsmaal, men ikke de under d. nævnte. De under d. nævnte er: om et anmeldt Tilfælde begrunder Krav efter Loven. Jeg gad vide, hvad de forsikrede vilde sige til, at man i alle de andre Fortolkningsspørgsmaal havde Adgang til at appellere, men i Spørgsmaalet, om det paagældende Tilfælde begrundede Krav efter Loven, skulde man ikke kunne faa Højesterets Afgørelse. Det tror jeg, de forsikrede vilde være daarligt tjente med, og de vilde ikke forstaa Logikken deri. Og naar det ærede Medlem sætter dette i Forbindelse med § 3, 2det Stykke, maa jeg tilstaa, at naar det ærede Medlem vil beholde den Bestemmelse, der lyder saaledes: „Udelukkede fra Forsikring er Ulykkestilfælde, som den forsikrede selv har hidført med Forsæt“, bliver der alligevel ogsaa efter det ærede Medlems Stilling meget tilbage, som beror paa Skøn. Det ærede Medlem kunde være lige saa ængstelig for at have Adgang til Appel til Højesteret, naar han vil beholde den Sætning, jeg her læste op, for det er alligevel det, der kan være Genstand for allermest Tvivl. Beruelse kan vanskelig være Genstand for Tvivl, for det kan i Regelen afgøres, om den paagældende har været beruset eller ikke.

Ivar Berendsen: Medens jeg et Øjeblik har været kaldt ud af Salen, har det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel), efter hvad jeg hører, draget en Sammenligning mellem Radikalismens himmelstræbende Idealisme i Teorien og dens jordbundne Praksis, naar det kommer til Stykket. Det rører mig ikke, naar det, som jeg har talt om, er, hvorvidt et konstitutionelt Princip, som jeg regner for meget vigtigt, skal gennemføres paa den ene eller paa den anden Maade, saaledes som den højtærede Indenrigsminister fuldstændig klart har fremstillet det med Hensyn til den Bestemmelse, som foreligger om, hvorvidt vi skal indføre et Omsvøbsdepartement eller ikke. Jeg har ikke nogen himmelstræbende Ideer med Hensyn til Indførelse af Omsvøbsdepartementer.

Hvor klart det egentlig foreligger, hvad det drejer sig om, gav det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds mig Anledning til at vise ved et enkelt Ord, ved Svaret: Ja. Det ærede Medlem spurgte nemlig: Er det vigtigere for den svage Part, at Anerkendelsen af hans Ret ikke forhales, end at hindre, at Appellen til Ministeren kan medføre, at han lider Uret? Dertil

svarede jeg: Ja, det er vigtigere. Og det er vigtigere, fordi de Tilfælde, hvor Appellen til Ministeren kan medføre Uret, det vil sige en fra alle Sider anerkendt Uret — og om det forelaa i det Tilfælde, det ærede Medlem hentydede til, ved jeg ikke —, er dog kun de faa, de enkeltstaaende Tilfælde, medens derimod de Tilfælde, hvor den svagere Parts Ret vil blive forhalet, hvis vi indfører et Omsvøbsdepartement, vilde blive mange. Det vil nemlig blive alle de Tilfælde, som vi kender fra Forsikringsraadets Beretninger, hvor Arbejdsgiverne har gjort Forsøg paa at forhale Sagen, men hvor de er blevet forhindret i at gøre dette, fordi der ikke var Adgang til Appel.

Fraenkel: Om Ministerens Afgørelse bliver skudt ind imellem Raadets Afgørelse og Rettens Afgørelse er mig forholdsvis ligegyldigt. Bliver det et Omsvøbsdepartement, maa man for mig gerne tage det ud. Men det, det kommer an paa for mig, er, at der falder en retslig Afgørelse, og at Raadet ikke bliver gjort til en Domstol.

Den højtærede Minister mener, at jeg taler lidenskabeligt om dette Spørgsmaal, og det kan være, at jeg gør det. Men hvis jeg gør det, er det simpelthen begrundet i, at jeg føler et intellektuelt Ubehag, føler mig ilde berørt ved, at man i et konstitutionelt Land vil lave en administrativ Organisation om til en Domstol, og jeg føler mig i høj Grad menneskeligt berørt og menneskeligt oprørt, kan jeg sige, ved, at Borgere skal lade deres vitale Interesser afgøre af et administrativt Raad uden at have Ret til at søge en Domstol.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem (Fraenkel) fører sit Standpunkt ud i aldeles vilde Konsekvenser. Det, der her er Tale om, er jo at tilvejebringe en social Forsikring, og man har da oprettet et Raad af sagkyndige, som skal skønne over, hvorvidt og hvorledes en Forsikring skal tildeles de enkelte. Saaledes maa jo dog Raadet virke, og det ærede Medlem har i ingen som helst Henseende forsøgt at omstøde den Kendsgerning, at saadan maa Raadet virke. Det, vi taler om, er om en Appel af Raadets Afgørelser, og saa siger det ærede Medlem nu: Ja, hvis det bliver et Omsvøbsdepartement, saa maa man for mig gerne tage Indenrigsministeriet ud og sætte Højesteret i Stedet for. Men hvorfor har det